BRUNO DE SEGNI, UNVOLLSTäNDIG. DISPOSITIO CATHOLICAE FIDEI, UNVOLLSTäNDIG

Enstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35457
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

et cogitatis. Nici sanguinū prapue hē
tici intelliguntur q̄ corpo et aiam
perdunt et totū hoīes inficiunt.
Et isti q̄dem dicūt de viris sanctis et
katholicis in cogitacoib: suis. Attipiat
in paximtate tuitates suas. q̄a sic exer
citūt eos malicia eorū ut quidq̄d agū
m etia totū vanū et inutile credat. Ne
Nonne qui odezūt te deus oderam
illos et super inimicos tuos tabescebaz.
Merito deus tales pitores odedit et a
toto suo corpore q̄d est etia repellit.
q̄a ipsi sūt q̄ deū odiūnt et q̄ eig spe
cialit sūt inimici. Tales aut ōntum
fugē et cūtare debeam. her ūba
nos docent. Perfecto odio oderaz
illos et inimici facti sunt mi. Bonū
et perfectū odiū est q̄ndo natūm di
ligim. et vicū odio hēmus. Hēticū
hoīem dicit apl's post sēdam cōrepōz
delūta. Qd utiq̄z nō dixisset nisi eig
gionem periculosam esse cognosceret.
Proba me deus et scito cor meum
interoga me et cognosce semitas meas.
Beatus ille quē sic sua cōscētia defend.
Adhuc pbari desidat q̄ in ipo p̄m p̄b'
huig sē pbatū esse dicat. Quōz et co
gitacione et opacōe mōdum et purū
se esse intelligit. Et vide si via iniq̄
tatis in me est et deduc me i via etna.
Postq̄ iniq̄t me pbauis introguuis
et quasi dicat igne exaiauis
et cognouis me et viam iniqtatis
non inuenies in me. Deduc me in viā
eternā. In via etna illi sūt q̄ iam
ulterig ad viā piti et mortis declinā
timent. Sz her via in hac uita nō in
uenitur. In finem pb' dauid
Eripe me dne ab hoīe ma
lo a viro iniquo libera me.
Ecclesia loquit et rogat
dnm ut ab hoīe malo eam
eripiat per quē dya et hēticī significā
tur. Isti enim mali et iniq̄ sūt et plus
oibus etiam persequūt. Qui cogita
uerūt malicias in corde. Malicias enim
in corde cogitant q̄a nisi magne laborāt
quō vnos katholicos decipe et in hesim
trahe possint. Tota die cōstituebāt plia.
Tota die dispūtare et contende voluit mul
tis q̄z argumētacoib: veritate impugnare
et suos errores defende pati sūt. Acu
erūt linguas suas sicut serpentes venē
aspidum sub labris eorū. Bene hēticī
serpentib: cōparant q̄a labiles tortuosi
et ueneno plenī sūt. Venenū aut
aspidū quod insanabile dr quia et hēti
corū doctrina mortifera et insanabilis e.
Custodi me domine de manu pitoris
et ab hoibus iniq̄s liba me. Peccator
dya. iniq̄ hēticī sunt. Malus magr ma
los discipulos hab: De oibus libari et
custodiri postulat q̄a omni insidias per
timescit. Qui cogitauerūt supplantare
gressus meos. Quoniam abscondezūt
supbi laqueū mi. Sola supbia et uero
gancia hēticos facit q̄a dum alta sape
volūt humilib: cōsentire noluūt, in here
sim traduū. Inde nō cogitant quō alios
supplantare et ad suū sensum trahe possit.
Abscondūt laqos fallacie et argumēto
se scripturas exponūt et quod auctoritate
pbare non possūt silogismis facere nituū.
Vnde et subdit. Et funes extendezūt
in laqueū pedib: meis iuxta itez scam
dalū posuerūt mi. Laqueū ipam dispu
tacōne vocāt funes nō quib: a longe
laqus trahit dyaleticis ambages et
sophisma dicit. Hys aut simplices ho
mines illaqant et decipiūt et in er
rores foueam trahūt. Iuxta itez nō
scandalū ponit quia de scipsa scripturā
que via mea est aliq̄d assuit quod ma
le interpretatū in errore hoīem ducit.
Sic faciebant arriani docētes. Nonne
filio hoc dicit q̄a pat maior me est. q̄mo
et ēlem dicis qui se minorem esse fa
tetur. Et hoc q̄dem simplicib: scandalū